

3836957RAAN/M: MAJOR: การพยาบาลผู้ใหญ่; พย.ม. (การพยาบาลผู้ใหญ่)

KEY WORD: การรอผ่าตัด / ความรู้สึกไม่แน่นอน / การประเมินตัดสินใจ / การเผชิญปัญหา

ไสว นรสาร: ความรู้สึกไม่แน่นอน การประเมินตัดสินใจ และการเผชิญปัญหาในผู้ป่วยที่รอผ่าตัด (UNCERTAINTY, APPRAISAL, AND COPING OF PATIENTS WAITING FOR ELECTIVE SURGERY). อ.ที่ปรึกษา: ยุพาพิน ศิริโพธิ์งาม, วท.บ. (พยาบาลและผดุงครรภ์), ก.ม. (การบริหารการพยาบาล), D.S.N., สุจินต์ วิจิตรกาญจน์, วท.บ. (พยาบาล), M.S.N. 96 หน้า. ISBN 974-588-960-1

การวิจัยเชิงบรรยายครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความรู้สึกไม่แน่นอน การประเมินตัดสินใจ และการเผชิญปัญหาในผู้ป่วยที่รอผ่าตัด 2) สัดส่วนของการเผชิญปัญหาลักษณะที่เป็นการมุ่งแก้ปัญหากับการจัดการกับอารมณ์ในกลุ่มที่ประเมินตัดสินใจการรอผ่าตัดว่าเป็นโอกาส และในกลุ่มที่ประเมินตัดสินใจการรอผ่าตัดว่าเป็นอันตราย โดยใช้กรอบแนวคิดความรู้สึกไม่แน่นอนของมิเชลและกรอบทฤษฎีความเครียด การประเมินตัดสินใจ และการเผชิญปัญหาของลาซารัส กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยรอผ่าตัดที่หน่วยตรวจโรคผู้ป่วยนอกศัลยกรรม ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ระหว่างเดือน มีนาคม ถึง เมษายน 2540 จำนวน 110 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด และยึดหลักการพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามความรู้สึกไม่แน่นอนในความเจ็บป่วย แบบสอบถามการประเมินตัดสินใจ ความรู้สึกไม่แน่นอน และแบบสอบถามการเผชิญปัญหา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามดังกล่าวตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดย คำนวณความถี่ ร้อยละ พิสัย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ค่านัยสัมพัทธ์ สถิติทดสอบที โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 41.89 ปี โรคที่พบมาก 4 อันดับแรก คือ โรคของต่อมไทรอยด์ นิ่วในถุงน้ำดี มะเร็งเต้านม และโรคสีดวงทวาร ร้อยละ 83.64 ใช้เวลารอผ่าตัดน้อยกว่า 1 เดือน กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกไม่แน่นอนในระดับปานกลางและประเมินตัดสินใจ ความรู้สึกไม่แน่นอนว่าเป็นโอกาสมากกว่าอันตราย ผู้ป่วยที่ประเมินตัดสินใจความรู้สึกไม่แน่นอนว่าเป็นโอกาสมีคะแนนความรู้สึกไม่แน่นอนโดยรวมไม่แตกต่างจากผู้ป่วยที่ประเมินตัดสินใจความรู้สึกไม่แน่นอนว่าเป็นอันตราย ผู้ป่วยที่รอผ่าตัดไม่ว่าจะประเมินตัดสินใจความรู้สึกไม่แน่นอนว่าเป็นโอกาสหรืออันตรายก็ตามได้ใช้การเผชิญปัญหาทั้งที่เป็นลักษณะการมุ่งแก้ปัญหาและการจัดการกับอารมณ์ผสมผสานกัน โดยมีสัดส่วนของการเผชิญปัญหาในลักษณะการจัดการกับอารมณ์มากกว่าการมุ่งแก้ปัญหา ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อพิจารณาสำหรับพยาบาลและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยโดยตรงขณะรอรับการผ่าตัด เพื่อพัฒนารูปแบบและวิธีการให้ข้อมูล คำแนะนำ ให้เหมาะสมกับลักษณะการเผชิญปัญหาที่ผู้ป่วยใช้อยู่